

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NOEPLA I SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCUREȘTI: La casa Administrației
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN S. REINATATE: La toate oficiile postale
de Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIA
nunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anuciuri
si reclame pe pagina treia 2 lei linia
IA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 15 Cent
numerul, la Kioscul din rue Montmartre 447
Bulevardul St. Germain No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHIU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

Achitarea Orovenilor — Osândirea Guvernului

VERDICTUL DE ASTA-ZI

Zioa de astăzi va fi înscrisă cu litere de aur în analele justiției noastre populare.

Un asasinat judiciar era tieluit în întineric contra unor inocenți, de niște oameni fără scrupul, fără conștiință, dar Curtea cu jurați de Ilfov a dovedit țerei, că sunt încă pe pământul românesc, bărbați cari nu și vând sufletul, cari judecă cu cuget curat.

Verdictul de achitare al fraților Oroveni și al celor-alți preținși autori intelectuali ai atentatului de la 4 Septembrie, e lovitura cea mai groznică, care putea să isbească edificiul putred al colectivității.

El imprimă sigiliul infamiei pe fruntea acelor, cari au născocit cea mai scârboasă acuzare, contra fraților Oroveni, și cari nu s'au sfiiț d'a arunca în public calomniile cele mai mârșave, contra opozițiunii întregi, însinuând chiar că, în dosul Orovenilor, sunt alți autori intelectuali, mai sus puși.

Verdictul opiniei publice a spulberat țesătura infamă de acuzațiuni, de cleveturi, de insinuări perfide cari au umplut luni întregi coloanele ziarelor guvernamentale, cari au fost zise de capul colectivității în întruniri publice și colportate până în străinătate.

Din faptul unui mizerabil, gașca colectivităților a voit să facă un mare proces politic în care să implice întreaga opozițiune. Mijloacele cele mai josorite, cele mai nedemne au fost întrebunțate pentru a ajunge la acest scop. Pentru rușinea magistraturii s'au găsit Populen, Cociasi, Andronești și alții de același calibru cari s'au făcut instrumentele acestor uneltiri. Ei au mers de la oribil până la ridicul, de la caznă până la farsă, torturând material și moral pe niște oameni pe cari li știa inocenți. Ei au amenințat, au bătut, au corupt, au ademenit, au născocit tot felul de mijloace, au adus înaintea justiției martori mincinoși, s'au ascuns prin dulapuri, au ascultat la uși, au violentat conștiința unor bieți oameni pe cari li-au silit să spună lucruri pe care nici le auziseră; în fine au pus în lucrare tot ce mintea cea mai ageră a unor sbiri nerușinați poate inventa. Sub ordinele și direcțiunea lor a lucrat un stol întreg de agenți subalterni, începând de la prefectul de poliție, până la inspectorii, comisarii, agenții secreți, spioni și chiar—oh rușine—șifrieri de gendarmerie, purtând uniformă țerei.

Și toate aceste infamii pentru ce au fost ele înscenate?

Pentru că șeful colectivității, ministrul bătrân care de 11 ani dispune de destinele acestei nenorocite țeri, a zis bandelor sale cari veniseră să-l felicite că a răpat teafăr, că crima a fost urzită de adversarii lui politici.

Prin urmare, d. Ioan Brătianu este primul autor responsabil al tuturor sălbăticilor și al tuturor faptelor săvârșite de bătași, de agenții poliției și în fine, de procurorii și în urma atentatului.

El a mințit, el a calomniat cel dintâi din balconul ministerului de

interne; minciuna infamă, clevetirea scârboasă aruncată de dînsul, a fost punctul de plecare a unui întreg șir de fapte rușinoase, sălbătice, infame, săvârșite de instrumentele sale.

Asupra capului său cade dar verdictul de astăzi.

Achitarea Orovenilor și a celor-alți inculpați în atentatul de la 4 Septembrie este tot odată condamnarea lui Ion Brătianu, autorul intelectual al tuturor nelegiuirilor comise și plănuite contra opozițiunii în timpii din urmă.

Verdictul juraților Bucureșteni este osândirea acestei gaști infame compusă din un Stătescu, un Radu Mihai, un Moruzi, un Câmpineanu, un Stefan Belu și alții ca dâșii.

El este o grozavă lovitură de mătura dată noroiului colectivității, ce amenința a înabuși această țară.

Cum rămâne cu camera colectivității, care a găsit de cuviință a autoriza urmărirea unuia din membrii săi, fără a cere macar dosarul cauzei?

Cum rămâne cu d. Ion Brătianu, care din balconul ministerului de interne a strigat bătașilor că opoziția a armat brațul asasinului?

Cum rămâne cu d. Stătescu, ministrul justiției, care a permis, sau poate a ordonat, toate infamiile cari s'au comis de slugoii lui?

Cum rămâne cu procurorul-general și subalternii lui, cari au întrebuințat cazna, corupțiunea, minciuna, amenințarea, pentru a storce mărturisiri de la acușați și denunțări de la niște miserabili culcuș din drojdiile societății?

Cum rămâne cu faimosul Kneaz Moruzi și acoliții săi, cari au făcut din beciurile poliției și din casarma de gendarmi locașuri de casnă, cari au dressat procese-verbale pe cari le știa false, pentru a implica în atentat pe unii membri ai opoziției?

Cum rămâne, în fine, cu acest regim fără nume pe care verdictul juraților l'a înfierat pentru vecinicie?

Nu! Țara nu mai poate tolera ca destinele și instituțiunile sale, onoarea și viața cetățenilor, averea publică să fie la discrețiunea unei bande de facători de rele, ce nu mai au nimic sfânt, pentru cari Constituțiunea, legile, justiția sunt niște cuvinte goale.

Verdictul juraților capitalei este clopotul funebra a colectivității și aurora zilei de mântuire pentru națiunea română.

G. V.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Viena, 4 Ianuarie.

«Gazeta Germană» află că d. Sturdza se va putea întoarce la București peste câteva zile. Dupe ce se vor fixa principiile tratatului ce trebuie încheiat.

Noul tratat ar fi provisoriu.

«Tagblatt» crede a ști că importațiunea vitelor nu mai întâmpină dificultăți, dar că nu se poate încă vorbi de reușita tentativelor făcute pentru a ajunge la o învoială conform informațiilor a căror autenticitate o afirmă «Correspondența Politică».

Berlin, 4 Decembrie.

Dieta e convocată pentru ziua de 15 Ianuarie.

Londra, 4 Ianuarie.

Parlamentul e convocat în mod oficial

la 27 Ianuarie. Numirea Lordului Northbrook ca secretar de stat al Indiei, și a d-lui Smith ca primul lord al tesaurului și leader al camerelor comunelor e definitivă.

CESTIUNEA ZILEI

Pronunțarea verdictului

Ași dori să descriu, în câte-va rânduri, dacă aceasta e cu puțință, spectacolul la care am fost față astăzi noapte, la curtea cu jurați.

Dupe admirabila pledoarie a d-lui George Vernescu, după clocitul discurs a d-lui Petre Grădișteanu, dupe resumatul președintelui, jurații au intrat pe la 5 ore dimineața în camera de deliberare.

Un ceas și jumătate aproape, au stat jurații închiși în camera de deliberare, un ceas și jumătate petrecut în mijlocul unei emoțiuni, unei ferbi nedescrribibile.

În fine pe la 6 ore și jumătate jurații și curtea reintră în ședință. Numat acușatul lipsesc.

Președintele juriului, citește verdictul, în mijlocul celei mai adânci tăceri, verdictul afirmativ, în cea ce privește pe Stoica.

«Întru cât privește pe lordache Tanasescu, zis Muscalu, adaugă președintele, pe onoare și pe conștiință, zicem **da**, este culpabil.»

se mai îndoiește că și cel-alți acușati vor fi condamnați. Nevasta lui Iosif Oroveanu, își perde cunoștința, și toată sala e impresionată de țipetele nenorocitei femei.

Dar președintele juriului urmează cu citirea verdictului. «Întru cât privește pe Ion Oroveanu, pe Iosif Oroveanu, pe Protopopescu și pe Pompilie Stănescu, pe onoarea și pe conștiința noastră declarăm că nu sunt culpabili.»

La aceste cuvinte, un tunet de aplauze izbucnește din toate colțurile sălii; strigăte de *Trăiască Orovenii, trăiască jurații!* se aud în toate părțile. Procurorul general Populeanu a avut destulă rușine pentru a nu fi față la această scenă; procurorul Cocias, cu aerul consternat, cu ochii spre pământ e silit a ține locul. Numai primul procuror Manolescu, a vrut de bună voie să asiste la pronunțarea acestui verdict, care vestește întreg parchetul din București. Cu aerul amenințator, el privește la cei ce aplaudă.

Apoi acușatii sunt introduși în sală și atunci se produce scena cea mai mișcătoare ce-și poate cine-va închipui. Toți amicii din sală cu lacrimile în ochi se apropie de frații Oroveni spre a le strânge mâna. Apărătorii lor îi îmbrățișează și îi seruta. Bietu Protopopescu, părinte a nouă copii, lacrimând serură mâna avocaților săi, care cu atâta inimă au luptat de opt zile, zi și noapte, pentru a i smulge din ghiarele procurorilor regimului.

Linștea se restabilește. Grefierul citește din nou pentru fie-care acusat în parte verdictul juraților. Stoica Alexandrescu, pentru prima oară, pare emoționat, lordache Tanasescu Muscalu plânge ca un copil, Protopopescu își face semnul crucii pe când îi se citește verdictul său, Pompilie Stănescu pare a fi mai stăpân pe sine, iar Oroveni sunt adânc emoționați și par a nici nu și da bine seamă de cele ce se petrec.

Dupe ce se sfârșește cu citirea verdictului nouă aplauze izbucnesc în sală. O mișcare fluierătură nu se aude, un singur șușot de desaprobatie nu se zarește.

De și acușatii ar trebui să meargă până la Vacărești spre a fi tocmă acolo puși în libertate, procurorul da ordin d'au libera la moment.

Eșind dintre baionetele jandarmilor, acușatii se cobor în sală, și îmbrățișează pe nevestele, părinții, și copiii lor cu lacrimi.

Parasind apoi sala, în mijlocul unor ovățiuni entusiaste, frații Oroveanu sunt însoții de mulțime până la oțelul unde locuiesc.

Mulțumirea și bucuria se văd zăravite pe

figurile tutulor. La eșire se face o ovățiune juraților. Condamnarea lui Stoica la 20 de ani de muncă silnică, condamnarea lui Muscalu la un an de detențiune, achitarea celor-alți acușati pare a fi verdictul cel mai just ce se putea aștepta.

Creдем însă că, pentru ca verdictul, să fie just de tot lipssește un singur lucru: Un verdict afirmativ, trimițând la ocnă pe autorul torturilor morale și fizice a acelor nenorociti, declarați inocenți de curtea cu jurați; am numit pe d. Ion Brătianu.

ACHITARE SI CONDEMNARE

Azi, 24 Decembrie, la 7 ore de dimineatza, s'a seversit un mare act de dreptate.

Curtea cu juratzi a achitat pe deputatul Iosif Oroveanu, pe Ion Oroveanu, pe Gheorghe Protopopescu si Pompilie Stănescu implicați ca autori intelectuali, în afacerea Stoica Alexandrescu-Ion Brătianu.

Stoica Alexandrescu a fost condamnat la 20 ani de munca silnică.

lordache Tanase Muscalul la un an de închisoare.

Am dori ca numele oamenilor, care s'au aratat demni de misiunea de mara mercedera de țara dat legii, se treaca la o celebritate mai puțin tracoare decât cea a unui articol de ziar.

Tot ce putem face e d'a da aci numele lor, si de a'i multzumi din fundul inimei, în numele nostru, în numele țarei, în numele neamului românesc, d'a fi inteles înaltimea misiunei lor.

Da, d-nii Popovici, Petrescu, Elmazoglu, Barbulescu, Magureanu, Popescu, Raduleanu, Mihail Mazlu, Capsa, Rasiuanu si G. Brătianu s'au aretat demni de titlul de cetateni români, demni de functia lor de juratzi. Si zicend aceasta, credem ca le aducem cea mai mare, cea mai frumoasa lauda ce se poate da unui Român.

Iar pe acușati, acuma mai mult de cât ori-când, dupe aceasta stralucitoare consacrare a dreptatei cauzei lor, dupe aceasta înfrângere a vicleniei, a urei, a infamiei colectiviste, îi felicităm, si le zicem:

«Fiti maguliti, fiti bucurosi, fiti «mândri de toate torturile care le «ati suferit pentru cauza binelui, «pentru cauza adevărului, pentru «cauza țarei.»

Achitarea lui Iosif Oroveanu si a coacusatilor sei e un mare triumf, nu numai pentru opoziție, nu numai pentru ori-ce om onest din țara, care putea fi expus la munca silnică, la închisoare pe viața, numai pentru cuvântul ca nu e *persona grata* acestui individ, Ion Brătianu.

Această achitare e mai mult. Ea este triumful dreptului, triumful adevărului, constatarea unei redeștări a simțului dreptății.

Dar este încă mai mult. Este în acelaș timp o condamnare infamantă o groznică înfrângere a acestei bande, pe care, renunțăm a o califica, a acestor oameni, ziși politici, care considera țara ca un lupanar deschis desfrânărilor lor, a acestor autori intelectuali ai stărei de jurcerii în care ne aflam până azi.

Ah! Un-spre zece ani, un-spre zece ani care pareau un-spre zece secole, de când dreptatea, cinstea, pudoa-

rea, simțul adevărului parcă dispăruseră din această țară! Un-spre-zece ani de când tot ce ocupă un post de încredere în această țară se întrecea în servilism și infamie! Un-spre-zece ani de luptă, dar în sfârșit, izbânda.

Acuma putem răsufla liberi. Este o dreptate în țara Românească.

Suntem veseli, suntem mândri d'a putea da această probă evidentă, pipăită, a acestei mult așteptate, mult dorite redeștări a bunului, a dreptului simț popular. Ea ne dă tărie pentru present, nădejde pentru viitor.

Dar cine trebuie să fie uimit, sdrobot, spulberat de această isbucnire a dreptății, de această protestare a țerei în contra minciunii, în contra infamiei în care e târlită țara de un-spre zece ani?

Cine, dacă nu acești miniștri nerușinați, care au implicat patru inocenți într'o afacere despre care nu știaș nimic, numai pentru a slăbi forțele adversarilor lor? Cine, afară de acest parchet lipsit de onoare care s'a făcut complicele acestei infamii? Cine, dacă nu poliția care a bătut, a torturat, a schingiuit pe acușati, care a adunat martori scoși din temnițe, din poliție și din tot felul de noroae pentru a susține această monstruoasă calomnie? Cine, dacă nu această degradată majoritate a camerei, care s'a tăvălit și s'a îmbuibat cu noroiul servilismului până a călca toate principiile parlamentare, și a preda temniței, fără discuțiune, un deputat inviolabil, pe simpla cerere a unui Eugeniu Stătescu.

Ei, vedeți acuma unde ați ajuns! Admirați opera voastră! Ați pus piciorul în nămol, și acuma nămolul vă cuprinde, vă înabușește, vă soarbe. Ați semănat vântul, culegeți vijelia. Și această vijelie, această furtună năprasnică, rădicată de voi însuși, va răsturna val-vertej ministerul infam, magistratura coruptă, poliția haiducească, majoritatea putredă a Camerii.

Acuma simțiți, tremurând, ghemuiți în fundul vizuinelor și a ministeriilor voastre, simțiți că ziua de plată și resplată se apropie, că edificiul clădit pe putregai și din putregai se prefăce iar în putregai. De acuma începeți să alunecați în prăpastie, și ori ce sfortare ce ați face nu poate de cât să grăbească căderea voastră.

Pân'acum ați fost comborțoarea forța oamenilor, acuma s'grumați de forța lucruri!

Alec

DESTAINAREA D-1

Publicăm mai la velle
«resată de... nouă... a pe...
lectivisti în urma atentatului. Această
scrisoare ilustrează într'un mod caracteristic
cele petrecute cu ocaziunea înstrucțiunii
afacerii Stoica Alexandrescu-Brătianu și este o nouă dovadă
cât de drept a fost verdictul de astăzi.»

Domnule director
Am văzut publicat public pe ziare din
capitală oare... înțat, crezând relative
la infamiile... Cui poliții din
București.

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA“
 Tiraglu 6.000 de foi
ANUNCIURI SI RECLAME
 Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
 Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

După această declarație se dă iarăși cuvântul apărării.
 D. Bosie ca cuvântul și repetă ceea ce a spus la început că Stoica nu e nebulă și că regretă fapta sa.
 Apărătorul lui Stoica susține că alții au împins pe clientul său se comită crima.
 Cere dar circumstanțe ușurătoare.

D-nu Nicolae Ionescu

Eu apar pe Oroveanu, cel mai greu acusat. Când era să ia cuvântul, d. president m'a amenințat cu legea. Nu eu voi veni să vorbesc contra conștiinței mele, n'am aci nici interes, nici de partid, nici altul. D-lor jurați, permiteți-mi să mă adresez la d-voastră ca la niște judecători onști și liberi. Nu voi fi înfrăcat de d. Procuror, căci nu cred că trebuie să se aprinză în inimile d-voastră făcările unor fasiuni politice. Am fost dureros impresionat când văzui pe tânărul procuror, că se pune pe tărâmul politicii interne.

D-sa ne-a vorbit de Louvel de Fieschi. De ce? Pentru că era slab în argumente. D-sa n'a servit cauza societății. Apostrofele acuzării către d. Oroveanu m'au întristat, de ce a făcut aceasta înainte să fie condamnat. Aceasta ne dă dreptul pe acuzatorii noștri. La tot momentul acuzarea ne promite probe și nu ne aduce nimic.

Când veți intra în deliberare, să vă întrebați de ce a ținut instrucția această atât de mult. O instrucție scurtă ar fi fost o mai bună garanție. Când instrucția se trăgănează, ea devine o crimă d'a intimidă societatea. Este un lucru grav.

Dacă probele erau din capul locului așa de tari, putea să se aducă la judecată acuzarea în cel mai scurt timp. Eu văd în această prelungire, o hesitațiune. Când am văzut că a fost neputința d-voastră să faceți mărturisiri, mi-am zis, cele făcute până aci n'au fost complete; dacă s'a adus un supliment de instrucție, acest lucru ne dă curajul să vă prezintăm observațiile noastre asupra principalului acusat. El nu merită să fie acuzat. Pentru a condamna pe agenții provocatori ar trebui alte probe.

Vă puteți închipui pe Oroveanu, ca el să fi lăsat pe Stoica să execute planul, dacă planul e al lui? Asta nu e natural. Cum credeți, ca el amic al d-lui Dim. Brătianu să fi făcut asta din capul lui. Procurorul a zis că el a depășit instrucțiile d-lui D. Brătianu, care l'a trimis să provoace intruziuni. Azi, d. Cocias numește pe marile necunoscut.

Acți d. Președinte întrerupe pe d-nu Ionescu, zicând că introduce persoane străine în discuție.

D. Ionescu, face apel la d. Cocias, și zice că d-sa a adus în discuție numele d-lui Dimitrie Brătianu.

Este cu puțință ca să se aducă o asemenea acuzațiune, că Oroveanu s'a ridicat din nimic și a ajuns la o situațiune prea înaltă pentru densus.

Veți condamna dar, pentru asemenea motive?

D. procuror a venit cu o pretinsă scrisoare anonimă în care se critica purtarea d-lui Kogălniceanu. Cu aceasta a vrut să păteze purtarea d-lui Oroveanu.

Ei sunt coleg cu d. Oroveanu în Camera; și sunt mândru de densus.

Acutele scrisori anonime aduse înaintea curții cu jurați ne dovedesc o mare lipsă de probă.

«Autor e Iosif Oroveanu. Acusatul e al pierdut.» a zis procurorul. Ași putea să răspund. «Acusatorul e al căzut.»

Președintele întrerupe pe orator, și roagă pe d. Ionescu să nu acuze ministrul public.

D. Ionescu, d. Procuror adresându-se juraților a zis: «Să nu vă lățați după probe. Aceasta ne dovedeste, prin ea chiar a procurorului, lipsa completă de probe.»

D-sa procede cu mister. Zice că a făcut un plan, o ipoteză, în capul lui, și a făcut instrucția după acea ipoteză. Greșită procedură, d. Procur. Oroveanu mare ce călăuși; dacă e el culpabil, suntem noi toți culpabili.

12 1/2 NOAPTEA
PLEDOARIA D-LUI G. D. VERNESCU
 Decan al Baroului

Nu voi începe nici ca d. Procuror de eri, nici ca cel de azi.
 Nu voi face apel nici la jurământul ce ați făcut, nici la acela ce am făcut eu.
 Voi produce numai fapte, numai probe.
 Nu voi zice, ca d. Procuror, că n'aveți trebuință de probe, și că în suveranitatea d-voastră...

Societatea nu e interesată a vedea o-stindindu-se oameni numai pe bănueli, numai pe presupunți.
 Jurații sunt instituți pentru asigurarea vieții și libertății cetățenilor, jurații sunt garanțarea supremă a societății în cesțiile politice.
 Parchetul are un fapt dovedit brutal, odios. N'am trebuință să fac protestările mele în contra acestui fapt; ori-ce om de inimă, ori-ce om onest, se ridică contra unor asemenea fapte.
 Stoica în prima zi răspunde primului-ministru care îl întreabă, că el, el singur, din capul lui a făcut faptul. Și răspunde că l'a făcut fiindcă a vrut să scape țara de un ministru rău. «Duceai țara la peire, d'acea am vrut să te «omor!» ia zis în primul moment Stoica Alexandrescu.

Mai apoi, după insistențele multe ce se face, Stoica începe a schimba limbajul său, și arată de comisarul Turcărescu. Dar acest răspuns nu putea fi luat în serios. Se insistă și mai mult și atunci Stoica arată pe Ion Oroveanu, apoi pe Iosif Oroveanu, pe Pompiliu Stănescu.

Dar cine a inspirat aceste răspunsuri contradictorii? Providența, ziceți d-voastră. Eu vă răspund patima care vă animă.
 Apotheosa care a făcut-o parchetul idolului ce adoră, același om pe care d-voastră îl credeți indispensabil fericii acestei țări, a fost o cursă ce a întins apărării și o imprudență, o cursă fiind-că știți că sunt mulți aici între apărători care nu împărtășesc vederile voastre.

O imprudență fiind-că ați dovedit patima cu care ați lucrat în această afacere.

Acuzația publică nu trebuie să fie insufletită de patimă.
 Interesele Societății, nu acelea ale d-lui Brătianu, trebuie să vă preocupe. Și interesele Societății nu cer să se osândească oameni inocenți fără probe.

D. procuror, cel mai ténér, ne a spus cine e necunoscutul instrucției. D-sa ne a spus desemnat pe d. D. Brătianu.

A arunca o asemenea acuzație asupra unui om albit fără nici o pată în viața sa, este a se expune greu, d-lor! Este o gravă imprudență, că să nu zic mai mult.

Acel om este unul din aceia puțin în această țară care printr-o viață întreagă onestă, printr-o viață consacrată interesului public, au dobândit dreptul d'a fi crezut pe cuvânt.

Ați calcat casele acuzărilor după denunțările pasionate ale vrajmașilor lor din localitate.

Ați ascultat delațiunea, ați fost la fața locului, ce ați dovedit?

Cum v'ați îndepărtat datoria? Stoica Alexandrescu v'a spus de Iosif Oroveanu la 6 Septembrie.

Și de ce l'a spus?
 Fiind-că a aflat—ziceți d-voastră—că l'a furat poliția din laudă, poliția data d-lui Ion Oroveanu, poliția furată, pescu și Stoica spune pe Iosif Oroveanu l... Ce logică!

Dar se confruntă Stoica cu Iosif Oroveanu și Stoica foarte emoționat d'această confruntare declară în mod spontan că n'a fost amestecat Iosif Oroveanu în această crimă.

Nu e ast lucru natural? Nu e natural ca inima lui Stoica să se fi înduioșat?

Nu! Nu e natural, zice parchetul.
 Dar Stoica a staruit în această declarație la 13 Septembrie, la 18 Septembrie, când a fost adus înaintea parchetului, și de și știm că parchetul e bun ca un miel pentru inculpați, de și cunoșc blândețea extra ordinară a instrucției, totuși constat că Stoica staruește în declarația sa de la 6 Septembrie, la toate interogatoriile ce i se face.

La 9 Octombrie însă Stoica schimbă declarația sa. Dar acum știm pentru ce aceasta schimbare. Am auzit martorii spunându-ne ce țipete de durere au auzit în preziua lui 9 Octombrie la Poliție, ne a spus ei (ca au aflat ca acele țipete erau ale lui Stoica Alexandrescu. Și acele țipete de durere explica în desul schimbarea declarației lui Stoica.

Mare greșala faceți d-voastră, domnule procuror, când faceți apotheosa judecătorilor colegi ai d-voastră.

V'am putea răspunde la această apotheosa făcând la rândul nostru o apotheosa mai nemerită în jurul numelui altui magistrat, magistrat înalt, amic intim al d-lui ministru de justiție. Președintele Camerei de punere în acuzație, D. Poenaru-Bordea.

Ce v'a zis acesta?
 «N'aveți probe, faceți rău, faceți exces de zel!» Și știa ce zicea acel magistrat obișnuit și expert în afacerile criminale.

Dar ați vorbit de torturi. Mare imprudență ați comis.

Partidul național are în trecutul său multe pete d'asemenea natură. Mărășești-Bordeu, și alăta altele.....

Dar se revenim la apărarea clienților noștri.

Iată din nou la 9 Octombrie pe Oroveanu pus pe seletă. De cine? De Stoica. Dar Stoica nu poate avea credința în el, el ar declara ceva în contra lui, necum în contra...

Parchetul însă vrea cu ori ce preț pe Oroveanu. El trebuie să fie marele câștigător. Nu trebuie să i-l dea de câștig pe d-voastră pe Iosif Oroveanu.

De ce trebuie cu ori ce preț Iosif Oroveanu, de ce trebuie pe acest nenorocit și în așa tocmă pe Stoica Alexandrescu? Fiind că acesta acuzându-l, mare, p'acest temeiu indulgență d-voastră, circumstanțe atenuante.

Dar cum ajungeți de la Stoica la Iosif Oroveanu? Intr'un rând puneți înainte pe fratele său Protopopescu, într'alt rând, uneți înainte poliția lui Ion Oro-

mal avea el se țagăduiască azi existența poliției?

Dar d-voastră vă trebuie neapărat ca această poliție să se fi existat.
 Nu sunteți însă fericiți în combinațiile instrucției?

Faptul s'a comis la 4 Septembrie seara. Imediat ați informat telegrafic parchetul din Râmnic, care negreșit a fost cel d'întâiu informat de ce se petrecea în București.

Cum ar fi știut Protopopescu or altul înaintea parchetului comiterii crimei? Prin ce mijloc? Nu vedeți că de imposibilitate este această presupunere?

Apoi s'a vorbit de o contra poliția de 4000 lei a lui Stoica lăsată lui Protopopescu.

Pare că vă vede, d-le procuror, cum ați fost acolo, cum ați alcătuit acele ingenioase explicații care ni le ați expus. Ed aș ști cum se califică aceste procedări, dar nu pot, trebuie se cumpănesc cuvintele mele: sunt decanul avocaților!

Dar ce credeți că d-nii Jurați nu știu se aprecieze și ei? se cumpănesc cele zise aci?

Poliția lui Ion Oroveanu cură Stoica nu e de căt o fantasmă, o pură fantasmă! Alexandrescu însă, dupe ce singur s'a retractat în cesția poliției, a spus alt-ceva: că Iosif Oroveanu l'ar fi promis de la 10 la 15 mii lei.

Dar această alegație este o probă? Dumneavoastră, d-le Procuror, sunteți însă dator să probați. Cum probați acele promisiuni?

Cum explicați faptul că Stoica a fost silit să ia chiar revolverul pe datorie? El a cautat bani în stânga, și în dreapta ca să plece din Râmnic.

Dar Stoica n'avea haine curate; căci îi trebuia haine curate — credea el — ca să omoare pe un prim ministru! Cine îi dăde haine? Iosif Oroveanu? Nu. El merge de la pe datorie de la un hăinar. Dacă omul plătit ca să comită această crimă! El n'are parale nici să și cumpere arma necesară, nici haine nici barem cu ce să plece în București, și se imprumută ca să poată plăti la drumul de fer și l'ură chiar banii din toșcheaua lui frate-său.

Dar martorul Nenea Nae spunea că el știe că Iosif Oroveanu l'a dat lui Stoica 100 lei ca să plece. Și parchetul se mulțumește p'această declarație, și vă cere să puneți îndată ștreangul de gâtul acuzărilor, și cu ce glas vă cere aceasta! și pe ce ton. Dar vom vorbi de tonul parchetului în această afacere mai pe urmă.

Din violența d-lor procurori reese chiar slăbiciunea acuzării. N'are nevoie să fie violentă acuzația. Interesul societății nu cere violență; el însă cere o cercetare serioasă întemeiată pe probe și numai pe probe sigure, nu pe insinuări.

Parchetul n'a putut stabili că pentru vre-un interes oare care, Stoica a comis crima. Aceasta e pozitiv. Mobilul crimei e încă marele necunoscut al

Eu domnilor găsesc că doctorul Șuțu s'a pronunțat prea categoric că Stoica se bucură de toate facultățile sale mintale! Prea scurt a fost timpul cât a avut ocazia să l'examineze. Mai bine mi'ar fi plăcut să l'auz făcând mai multe reserve. Dar d'altmintețea declarația sa precipitată n'are mare importanță. D-sa nu ne-a convins că Stoica e un om în toată întregimea facultăților sale.

Dar s'a vorbit de fanatismul lui Oroveanu. De ce? Fiind-că n'are de căt 4 clase primare?

Ei d-le Procuror! Câți oameni sunt în țara aceasta care ocupă înalte funcții în stat și n'au nici două?

Dar e fanatic fiind că s'a ocupat cu științele sociale?

Apoi câți magistrați nu sunt care fără baza solide de instrucții merg la Bruxelles sau la Gand, sau aiurea, și vin cu diplome și ocupă funcții în magistratură, aceștia sunt pentru această fanatici?

Dar Iosif Oroveanu, a fost ales deputat! El bine, aci pot afirma că sunt destul în Camera care n'au nici 2 clase primare și totuși nu sunt fanatici!

S'a mai acuzat Iosif Oroveanu de fanatism fiind că mergea cu scrisori din partea d-lui Dumitru Brătianu și Kogălniceanu prin districte ca să formeze comitete. Dar mai înainte d'a fi cu d. Dumitru Brătianu, d. Oroveanu a fost cu d. Ion Brătianu! Nu era oare fanatic p'atunci?

Negreșit ca e mai profitabil d'a fi fanatic și d'a lauda pe d. Ion Brătianu, mai ales în public. Aceasta poate aduce folosul pe care nu le aduce de sigur fanatismul ce ar avea cineva pentru fratele lui Ion Brătianu, venerabilul d. Dumitru Brătianu.

(D. procuror Cocias roșește și pare foarte jenat).

Dar s'a vorbit de un complot de la 1883, de o tentativă de asasinat contra lui Ion Brătianu care era să fie îndeplinit d'atunci.

Mă mir d'această ridicolă acuzare. Apoi nu știți d-lor ce pe vremea aceea frații Oroveniți se închinau în numele lui Ion Brătianu. N'ați descoperit aceasta? Dar nu v'a spus-o Iosif martorii, dar nu știți că tocmăi mai în

ce-a văzut în Camera, s'a despartit de Ion Brătianu ca să alature pe lângă fratele său, Dumitru Brătianu?

Toate argumentele și p'aceste argumente sunt temerare ca să vă cădă capetele asupra d-voastră.

Dați mi aceste capete, — vă dăca d. Procuror, — băgându-le ca să satisfacă pentru odosul d-voastră încrederea contra Primului Ministru. Acest Ilustru barbat, de stat, acest orator al României s'ar riscă să vă dea aci achia

d-lui Procuror, fiind-că nu puteți condamna fără probă.

Nu dați d-lui procuror p'acești inocenți; fiind că d-sa nu face de căt exces de zel.

Nu le dați; fiind-că chiar d. I. Brătianu, dacă v'ar vorbi, nu crez că v'ar cere să comiteți o asemenea nedreptate oribilă.

Nu dați; fiind-că n'aveți dreptul s'o faceți: sunteți răspunzători de viața acestor inocenți, cariați familiile lor copiii lor, și cari v'ar tulbura odihna sufletului prin o remușcare nesfârșită!

D. Vernescu cercetează apoi combinația născocită de parchet în înțelegere cu directorul penitenciarului pentru a oaițea, prin martorul Nae Petrescu, — nenea Nae, cum îl zice, — preținsele destăinuirii ale lui Pompiliu Stănescu.

Într'adever trebuia să se pue ceva în sarcina acestuia asupra căruia toasilințele parchetului nu isbutise a pune nimic.

E probabilă o asemenea destăinuire din partea lui Pompiliu către pușcăriașii Nae Petrescu?

Judecați d-lor e probabilă? Dar gândiți-vă bine unde am ajuns cu asemenea mărturiile de la oameni că nenea Nae! Măine d-voastră, eu, ori cine, va fi afundat în ocean pe temelul unor asemenea mărturii!

Dar vine istoria dulapului. Știți de ce s'a pus procurorul în dulap?

El s'a pus în dulap fiind-că știa bine că mărturia lui Nae Petrescu n'are valoare destulă, și a vrut să o completeze.

Dar era oare bine să facă ast-fel d. procuror?

Decanul ordinului avocaților citește un pasagiș din opul lui Jousse unde se arată cum trebuie magistratul să facă instrucția, d-sa reproșează parchetului d'a nu se fi conformat cu aceste înțelepte prescripțiuni.

Președintele, în urma declarației d-lui procuror general, intervine pe lângă d. Vernescu ca să nu facă impuneri personale parchetului.

D. Vernescu, cu autoritatea care l'a da înalta sa experiență, și calitatea sa de decan al baroului, respunde președintelui, că d-sa este în limitele dreptului apărării și urmează să comenteze dator ile magistratului instructor după cartea lui Jousse.

Apoi își aduce aminte despre poliția de 2,000 lei subscrisa de Iosif Oroveanu către Protopopescu. Nimic mai simplu de căt aceasta afacere. Oroveanu având nevoie de bani, a dat o poliția lui Protopopescu și acesta cu poliția sa a găsit bani de la un bancher din Focșani. Să mira d. procuror de ce n'au luat bani de la Societatea «Economia». Banii Societății nu puteau li distrași de la destinația lor pentru nevoile particulare ale acestor oameni onști. Nu batjocorii, d-le procuror, pe niște oameni cinșii. Aceasta nu v'e de pete.

Mai este un fapt asupra caruia nu pot pastra tăcerea. El poate aduce oarecare lumina în această afacere.

E vorba de un proces-verbal, un act public dresat de un d. procuror care primise declarația unui individ ca d. Al. Catargiu, N. Filipescu și M. Bals l'au îndemnat a ucide pe d. Ion Brătianu pe timpul când s'a adus la Camera Convenția Consulară; a doua zi dupe acea declarație acel individ a fost numit în funcție la Primăria, același individ cu ocazia acestui proces i s'a propus sa implice și pe d. N. Flevia în această delatiune. Densus a refuzat și atunci a fost destituit de la Primărie, și nu se știe de urma lui.

D. Procuror foarte turburat, protestează și tagaduieste exactitatea faptului.

D. Vernescu afirmă ca posedă acte, și ca mentine tot ceea ce a zis.

Președintele intervine zicând ca acele acte ne figurând în dosar nu se pot produce la audiența.

D. Vernescu renunța la acest argument, și trece la scrișoarea anonimă gasita la Iosif Oroveanu, scrișoarea insultătoare pentru d. Kogălniceanu.

Apoi cine a dat citire acestei scrisori d'ca nu d-voastră?

Și ce ati vrut să dovedeți? Ca d. Kogălniceanu este căt o data aspru judecat pentru faptele sale.

Aceasta s'a mai dovedit în alăca rënduri.

Chiar o Camera a partidului național a declarat printr'un vot memorabil ca d. Kogălniceanu este nedem d'a face parte din membrii ei.

Și cu toate astea d. Kogălniceanu a făcut mari servicii țării sale. Nu este însă bine sa faceti cesțiuni personale și politice cu ocazia acestui proces.

Atzi vezut, d-lor jurați, ca apararea n'a venit aci să facă poliția, atunci când avea a scapa viața unor inocenți în această numai țară a me margini și ve conștii — nu dați d-lui procuror căpătele să vă cere, se nu li dați cinstea a oinci parinti de familie, se nu li le dați; fiind-că aceștia nu sunt vinovați în care trasee cinstii, și iubiti caei prin munca lor își cinstescă traiul.

În acest proces, nu veți vedea pe banca apărării avocați cari pledează, veți gasi numai oameni deplin convinși în adancul conștiinței lor de inocenta aceluia pe care au onoarea să li apare.

Nu voi zice ca Ilustru avocat francez l'adunat „gardii” mie aceste capete dar ve voi spune ve voi jura pe onoarea și conștiința mea de om ca acești acuzati sunt victime inocente, ca ei sunt absolut inocenți, ca în contra lor nu e nici o probă, și ca în d-voastră, trebuie să ve faceți datoria în onoarea și consecința, și se redată, iubirei nevoințelor și familiilor lor acesti cinci inocenți, pe care înva odată

D. Vernescu se așează a.
 În sala întregă se dede o adnca im presiune produsă. Jurații sunt miscat unii plâng. Colegii si amici d-lui Vernescu vin se i stranga mâna felicitându-l.

Decanul baroului a pronunțat una din cele mai magistrale pledoarii ce se poate auzi, ministrul public pare consternat.

Ne pare reu ca n'am putut d'a în această dare de seama de căt o slaba idee de aceasta pledoarie admirabila.

PLEDOARIA D-LUI P. GRADISTEANU

Oratorul începe prin a declara ca de cînd este în barou, de 20 de ani, n'a fost asa de miscat ca asta seara, când simte ca, inebizend desbaterile prin cuvântarea sa, va asuma o atât de mare răspundere, aceia a libertatei și a onoarei acuzatilor.

Situațiunea sa este cu atât mai grea cu căt puțin i'a ramas înse de zis. Cea ce i-a ramas înse, este se constata ca, pentru a vesteji o crima, ministrul public a altoit crima pe crima, acuzând pe un frate ca a dat prada justitiei pe fratele seu, pe acesta ca a tradat pe acela.

Da, exista crima, dar aceasta crima este o nebulie, o insanitate, nu e o crima comisa de un om politic, de un om deosebit. Nu se poate compara cu acele atentate remase celebre ale lui Nobiling si lui Hoedel în Germania, contra gloriosului imperat; acesta este un atentat ordinar, ca al lui Passavante bucatarul, contra regelui Italiei, ca al unui nebul contra d-lui de Freycinet, ca al lui Louvel contra ducelui de Berry.

Si acest din urma atentat a fost un doleu, aceasta crima a fost urmată de moartea unui dinstii în mintea asasinului. Cu toate acestea, dacă partidele se acuzau unul pe altul, Louis Blanc, istoriograful, exaltează justitia pentru ca s'a desbracat de ori-ce pasiune politica, si negasind probe suficiente contra numerii, a judecat pe singurul Louvel, si l'a osândit.

D. procuror de seclione a facut istorie fantesista zicendu-ve ca Fieschi era om politic, fusese conspirator si agent de-ai lui Murat, etc. Se citeasca cartile d. procuror si se va convinge ca Fieschi nu era alt de căt un cioban, fost sergent, ca Stoica, care a executat o diosul seu atentat cu un lampist, un bacan, si un lemnar drept complici. Justitia n'a implicat pe nimeni alt, ea a judecat pe cei patru acuzati si i-a osândit.

Dar se vedem cazul unde asasinul este om politic, inteligent, instruit: Nobiling sau Hoedel, care erau prietini cu căpeteniile partidei socialiste din Reichstag. El bine, s'au dat judecați acesti prietini ai acuzărilor, s'au acuzat ei cel puțin? De loc, justitia a judecat ei osind pe Nobiling și pe Hoedel.

Dar, d-lor, în toată această istorie a-bila a-tuare ca ne ocupa, d. procuror a făcut mai multe teorii politice în loc de o singură analiza atentivă a faptului. Se o facem dar noi.

Cereșe din instrucțiune?

Că Stoica, de la o vreme încoace, se dedea la beția, se anima, se înflacăra, bînd cu Muscalul și citindu-l ziarele opozitiei. În aceiași timp îl observăm ros de boala care îl putrezea oasele, care îi mânca nasul, care îl comprima creierii. Acest om era nebul, d-nilor jurați era nebul în toată forma.

Ați auzit expertiza ce v'a făcut d. dr. Suțu; ați văzut că d-sa nu l' crede pe Stoica nebul, pentru că d'nsul nu aiurește, nu are acele contracțiuni ale făciilor, etc. Dar se vedem ce zic și alții de cazul acuzatului de față, Royer Collard, marele jurisconsult, ducler că omul atacat de sifilis este adeseori victima unei idei fixe, fara ca, pentru aceasta, să și piarză șirul minții. Alfred Fournier, marele alienist, profesorul d-lui dr. Șuțu, este de aceeași părere; omul atins de sifilis, zice el, nu devine nebul, dar adeseori misantrop și slab de minte, în tot de-a una îl lipsește o doagă.

Apărătorul își aduce aminte un cas, acela al lui Constantin Ionescu, fondatorul biroului La Idea. Într'o bună dimineață, el avu un acces de nebulă, fără nici o simptomă pregătitoare. D. dr. Suțu îl examina și declară că nu e nebul. Peste un an și jumătate, C. Ionescu moare la spitalul de nebuni. Se face autopsia; d-rul Băncăneanu — pe care apărătorul n'îl citează ca somitate medicală, dar numai pentru că e bun cunoscut al d-lor procurori — d'impreună cu repositatul Marcovici și cu un specialist din Viena, d. dr. Leidesberg, constată că mortul era nebul de doi ani; era dar nebul când îl examinase d-rul Suțu.

Dacă, peste unul sau doi ani, Stoica moare nebul, ce vor zice conștiințele d-voastră?

Dar nu ve conștii poate aceste probe patologice. Să vă vorbesc dar ca d. procuror de seclie.

Ne făgăduiseră, d-le procuror, să ne spuneti tot adevărul, să ne numiți lucrurile pe nume, să lumbati acuză un-bra, să ne aratați acel mare necunoscut al d-lor procurori — d'impreună cu repositatul Marcovici și cu un specialist din Viena, d. dr. Leidesberg, constată că mortul era nebul de doi ani; era dar nebul când îl examinase d-rul Suțu.

Ne făgăduiseră, d-le procuror, să ne spuneti tot adevărul, să ne numiți lucrurile pe nume, să lumbati acuză un-bra, să ne aratați acel mare necunoscut al d-lor procurori — d'impreună cu repositatul Marcovici și cu un specialist din Viena, d. dr. Leidesberg, constată că mortul era nebul de doi ani; era dar nebul când îl examinase d-rul Suțu.

Ne făgăduiseră, d-le procuror, să ne spuneti tot adevărul, să ne numiți lucrurile pe nume, să lumbati acuză un-bra, să ne aratați acel mare necunoscut al d-lor procurori — d'impreună cu repositatul Marcovici și cu un specialist din Viena, d. dr. Leidesberg, constată că mortul era nebul de doi ani; era dar nebul când îl examinase d-rul Suțu.

Ne făgăduiseră, d-le procuror, să ne spuneti tot adevărul, să ne numiți lucrurile pe nume, să lumbati acuză un-bra, să ne aratați acel mare necunoscut al d-lor procurori — d'impreună cu repositatul Marcovici și

Brătianu? — Lu! Dumitru Brătianu!... Oroare!

Iată dar cu ce probe căutați să trimiteți la ocnă pe acești inocenți! Adevărat este că nu aveți alte mai bune. Pe ce baza dar clădiți acuzarea d-voastră? Pe convingerea ce aveți de culpabilitatea acestor acuzați? Fie, dar cum se crează d-nii jurați ca un Vernescu, un Dumitru Brătianu, un Maiorescu, un Lahovary, un Paladi și câți alții, sunt în stare să sîrîngă mîna unui mizerabil? Afară numai... Dar atunci puneți-ne pe toți într'un cianac și aruncați-ne prada d-voastră pe această bancă a acuzare ca complici ai aceluia nenorocit nebul!

Vedeți unde ajungeți domnule procuror: Suntem complici acestor acuzați, sau dînsii sunt inocenți ca noi. Ei bine, mîine în lume, cum îi mai veți privi în fața, pe acei pe care îi țărîți astăzi, dacă nu la bara justiției, dar de sigur la aceea a opiniei publice? E rea acuzarea d-voastră, e nepatriotică, căci ea irita pasiunile politice și împarte țara în tabere vrăjmașe în loc s'o împarta în partide adverse.

Incident

D. Procuror general protestează: domnule președinte, din acuzator am ajuns acuzat! Nu sunt eu la bara!

D. P. Grădișteanu. Dacă as fi vorbit reu, d. președinte, a carui severitate cunoscută m'ar fi întrerupt n'a zis nimic, deci, bine am vorbit.

D. președinte tace.

D. procuror general. Dar me acuzați direct pe mine.

D. P. Grădișteanu. Nici de cum. Ve

repet propriile d-voastră cuvinte: atât mai reu dacă ele ve înflorează.

D. procuror general, abatul, parascesce audienta.

D. Petre Grădișteanu trece în revista martorii acuzare: câți-va copii, un saltimbanc, un misit de... un puscariș un barbier politienesc, trei patru sergenti de oras, în silrsit... doua dulapuri și o chichita!

Apoi tot cu ast-fel de martori s'au aparat acuzații? Se poate pune alături un Cotescu, un Pavel Robescu, un Lupan, cu sus zisii?

Dar mai rămîn declarațiunile lui Stoica. Ce temei se poate pune pe ele? La început, dînsule ereau contradicții, acum sunt automatice: *Am comis faptul. Iosif Oroveanu m'a pus.* Altcieva nu mai stie acest timpit.

Și cum se nu fi devenit automat, timpit, dupe bătăile ce i-au învinețit carnea. Inchipuiți-vă, domnilor jurați, că l'ar fi chinuit cine-va cum nu se poate, că i' ar fi frămîntat oasele în bețe învelite cu sîrmă, că i' ar fi strîns capul într'un cer de fer, că i' ar fi sfîșiat pelea cu bicicul de piele zicându-i: vei răspunde în cutare chip. Ei bine, n'ar fi devenit automat?

Și mai vorbiți de marele necunoscut, d-le procuror, pentru a speria lumea? Eă știu altul, micul necunoscut.

Acesta este Nae Petrescu care, o-săndit de 4 ani la 2 ani pentru ca a schinguit în modul cel mai barbar o femeie care a și murit de torturile sale, nu și-a făcut încă pedeapsa și părăște pe acești nenorociți pentru ca se nu mai aibă să și-o facă.

Iată micul necunoscut.

Ah! d-lor jurați. nu ași întrebuița nici acest mijloc nici martorii acuzare, pentru a ști adevărul, dacă m'as putea coborî în inima lui Stoica Alexandrescu și ași scoate lumina din întunecimea sufletului său, dar nu pot.

Tu însă nenorocitul, tu care vezi în sufletul tău, vei avea toată viața la re-mușcarea că ai oșândit pe fratele tău, vei auzi toată viața un glas care i' va striga: *Cam! (Emoțiune prelungită)*

La 3 ore 34 de dimineață dezbaterile sunt terminate. Președintele intră pe acuzați ce mai au de adogat pentru apărarea lor:

Stoica, cu sfortare. *Am comis faptul. D. Iosif Oroveanu m'a pus.* (Murmure de indignațiune.

Cel-l-alti acuzați, la rëndul lor, spun plîngënd că nu sunt vinovați.

Publicul, apărarea, jurați chiar mișcați la lacrimi, acoperă cuvintele acuzaților cu plăgetele lor.

La 4 ore, d. președinte face rezumatul dezbaterilor.

La 4 ore 35, juriul intră în camera de delibera, de unde ese la 6 ore 1/4 aducînd un verdict:

Afirmativ pentru acuzații:

1. Stoica Alexandrescu
2. Iordache Tanasescu Muscalu

acestua și circumstanțe ușurătoare.

Negativ pentru acuzații:

1. G. Protopopescu
2. Iosif Oroveanu
3. Ion Oroveanu
4. Pompilie Stancescu.

Aceste nume sunt primite în aplauzele unanime ale publicului, în strigătele de *Trăiască Jurații! Trăiască Orovenii! Trăiască Curtea!*

În zadar d. președinte amenință să

golească sala.

Publicul entuziasmat, nu și poate stăpîni simțimintele.

D-na Iosif Oroveanu leșină.

Sermana femeie! Bucuria o înăbușeste.

Cei patru achitați sunt îndată puși în libertate.

Stoica e condamnat la 20 ani muncă sîmblică;

Iordache Muscalu la 1 an închisoare corecțională.

Amândoi solidari la 4000 lei cheltueli de judecată.

Audiența se ridică la 7 ore.

Pe stradă, publicul însoțește cu hurale călduroase pe cei 4 achitați, pînă ce dispar în hotel de France.

se confirma știrea că generalul Cantili este greș bolnav.

Azi la orele 11, poliț kneazul Moruzi, poreclit Muscalul, s'a dus la palat să raporteze M. S. Regelui despre isbînda ce a cîștigat o guvernul az dimineața la curtea cu jurați.

Vineri seara va avea loc în sala Boscel prima reprezentațiune a escelentului tragedian *Morisson*. Să va da *Hamlet*.

Ni se face din mal multe părți invitarea d'a întreba direcțiunea *loteriei de bine facere* din Ploestî dacă se va mai trage seria a II-a al aceste loterii. Ar fi timp ca să se sîrșască o dată cu această lotărie.

Mare agitație în rëndurile bătușilor.

Ulmeanu a declarat eri că se re-trage din cabinet... pardon, că re-trage concursul său pentru marea mahifestație a cetățenilor indignați, organizată de guvern or-care ar fi verdictul Curței în afacerea Stoica Alexandrescu-Brătianu.

De și desperat de decisiunea Esclenței sale Ulmeanu, se zice că d. I. C Brătianu îl va înlocui prin amicul său, police-prințul D. Moruzi.

ULTIME INFORMATI

Să zice că d. M. Cogălniceanu nu mai pleacă în streinătate, ci va lua parte la lucrările Camerej, imediat după redeschiderea corpurilor legiuitoare.

Ni se dă ca pozitivă știrea că d. I. Cămpineanu a adresat d-lui I. Brătianu o scrisoare în care se plînge în termeni destul de amari de situațiunea ce i s'a făcut prin atitudinea ostilă adoptată în Cameră de primul ministru contra sa.

Cu pĕrere de reu aflăm că pare a

ANUNCIU IMPORTANT

Recomand cu deosebire Magazinul

N. BRAUNSTEIN

No. 50 Calea Victoriei, No. 50, vis-a-vis de Pasagiul Român

CASA DE CONFIENTA

Bine asortat cu tot felul de Bijouterie de Aur și Argint lucrate cu Brillante și Diamante etc. Ceasornice de Aur, Argint și Nikel. Pandule Desceptori garantate pentru soliditatea lor cu prețuri reduse. Cred că onor public și onor. mei clienți m'vor visita spre a se convinge de adevăr.

N. B. Cadouri pentru Anul Nou de la 4 lei.

AVIS

LA BRICIUL LUI NAPOLEON

SALON SPECIAL DE TUNS, RAS SI FRESAT

Acest salon este aranjat cu totul din noii și foarte elegant.

N. B. face abonamente a la carte cu patru 4 lei o carte cu 12 cupoane tot de odală vĕ recomand și un mare asortiment de parfumerie, pudră Velatine, *Gaarmandrie*, pastă, apă de lubin veritabile etc. etc.

Sper că onor. public și onor. mei clienți m'vor onora cu prezența d-lor.

Cu perfectă stimă

St. Iorgu Costandinescu

No. 142, Cal. Vic. No. 142
vis-a-vis de ministerul financelor și dometic.

Singura Scoala de muzica vocala si instrumentala in tara, autorizata si aprobata de inaltul guvern a d-lui profesor

ANTON KNEISEL

BUCURESTI

— No. 42, Calea Victoriei No. 42 —

Aceasta scoala fiind prevazuta cu mai multi profesori se pot preda lectiuni de muzica vocala si de or ce instrument pentru modesta suma.

de 15 franci pe luna.

de la 1/13 Maiu va fi si un curs separat in fle-care Duminica dupa amezza pentru patru maini trios quartete etc. la care nu se primesc de cat Elevii cei inaintati

pentru acesta 10 fr. pe luna

inscrierile se fac in toate zilele de la 8—9 a. m. si de la 3—8 dupa amezza.

RENUMITUL MUSEU

Autonomie Istoric Mecaucic al lui

EDUAR BRAUN

se va deschide în ziua de 25 Decembrie cor. în edificiul Bailor Eforia

Cu onoare face cunoscut onor. public că în anul curent a pus la expoziție o mai mare colecție de anatomie de căt în cel-l-alt (15 ani) expirați care n'are concurență pînă în prezent.

M. SCHWARTZ

OPTIC

STRADA CAROL I No. 22

Ochelar și articolele cele mai fine, fabricați după indicațiunile medicilor oculiști.

Conserva de toate nuanțele pentru indolicirea luminii, asemenea și tot felul de Barometre, Termometre și grade medicale. Diferite mesurți metriche etc. cu prețuri foarte moderate.

CUMPARATI CADOURILE DE SERBATORI LA

DARMET

București, No. 51 bis, — Calea Victoriei, — No. 51 bis.

Pentru că este Casa care vinde mariturne cu **prețurile cele mai efine** avînd în vedere **Superioritatea produselor sale.**

Este foarte ușor a se convinge cine-va vizitînd magazinurile acestei Casse, a cărei reputațiune n'are nevoie a fi discutată.

O MOARA DE VĖNZARE

S'AU DE INCAIRIAT

în Tĕrgoviște instalată cu toate accesoriile pentru fabricațiune de griș și de făină.

solid construită cu 2 Etajuri, conținînd 18 încăperi, coridoare, comodități, pivniță mare bolliță etc.

Doritorii a se adresa proprietarului

IOSIF KULLE

în Tĕrgoviște.

AVIS IMPORTANT

Sub-semnata înființînd o fabrică de spălătorie de albituri precum: perdele, danle e, gulere și manșete, mĕ grăbesc a avisa onor. public asigurîndu-l depline mulțumire și de bunul serviciu și de prețuri moderate.

Frederica Ruof

10, Strada Regală, 10.

O frumoasa Camera elegant mobilata în centru orașului. A se adresa la redacția ziarului Epoca.

CADOURI ALESE

Tot muritorul, își procură, cu casiunea sĕrbătorilor, plăcerea de a oferi un cadou, persoanelor iubite lui; și l' domină idea că acel cadou, nu se va perde nici odală, ca și afecțiunile sale! În loc de-a da bani pe cutit cu bomboane, carti după ce au fost desĕrtate dispar, ori cărți elegante prin aurul de pe mîrgini, ce adese nu se citesc, sad pe bijuterii, carti se vĕnd, ori le fură slugile etc. etc. este mai nemerit de a oferi un frumos album cu arit vechii populare, ce sunt adunate, din toate țĕrile Romăne, acest cadou, cu timpul va deveni, tot mai prețios pentru cine l'a primit, și va lăsa prin raza cristalului său cele mai vii culori, amintindu-ne, prin cîntec, de cel ce nu mai sunt! Iată o sculă ce merită de a fi conservată de tot Românul.

Vol. I. Balade, Colinde, Doine, Idyle, voce și piano No. 1 arii.

» II. Borele noastre piano 500 arii.

» III. Jocuri de brău. — 250 arii

» IV. Texturile de la vol. I.

De vĕnzare la librăriile Sococ, Greve și altele.

HAINA BARBATESTI, SI PENTRU COPII, PRECIU MODERAT

BAZAR D'ENGLITERA

— BUCURESTI —

3 — COLTUL STRADEI GABROVENI SI ŢELARI — 3

Avem onoare de a recomanda onorabilului public si clientelei noastre magazinul nostru, bine asortat cu tot felul de stofe moderne de comande mai cu seamă pentru Sesonul de Iarna. Asemenia am primit un bogat asortiment de haine confecționate după Ultimul Jurnal. Costume Sacol la Derniere Mode, Redingote cu veste Dia-gonal, Jaquette cu Veste Claviot, Partesuri de Coachmen, Pantaloni fantaisie, Veste Brocate si Piquet fantaisie. Asemenia avem si Costume de copii cele mai moderne si cu precuiriile foarte convenabile.

De aceea rugam pe onorabilul public si clientela noastra, a ne onora cu Vizitele d-lor, asigurîndu-ve ca vor fi pe deplin satisfacuti.

HAINA BARBATESTI, SI PENTRU COPII, PRECIU MODERAT

MARELE

HOTEL DE FRANCE

— BUCURESTI —

No. 5, CALEA VICTORIEI, No. 5.

Cel mai mare și elegant otel din Țară, situat pe calea Victoriei în fața Stradei Lipscani, din nou clădit, avînd patru fațade, ast-fel în căt toate ferestrele respîndesc în stradă. — Cu desăvĕșire nouă montat, după stilul cel mai modern, avînd restaurant și cafenea foarte spacioasă, berile și alte conforturi, — curățenia cea mai exemplară. — Salon pentru soarelele, nunți, banche-turi și altele. — Toate lucrurile de consumația de prima calitate, prețurile moderate și serviciul cel mai prompt.

PH. HUGO

ANTREPRENOR

PROPIETARUL HOTELULUI HUGO DIN BRAILA

NU MAI ESTE DURERE DE DINTZI

prin întrebuintarea elixirului dentifric

AL

P.P. S.S. PARINTI BENEDICTINI

din Manastirea SOULAC (Gironde, Francia)

Don MA NUELONNE, Prieur

2 MEDALII DE AUR: Bruxelles 1880, Londra 1884

cele mai inalte recompense

INVENTATA IN ANUL **1373** DE PAR. PIERRE BOURSAND

Intrebuintarea zilnică a Elixirului dentifric a P. P. S. S. par Benedictini, cu o doză de câte va picături în apă, previne și vîndică amia dinților, pe care-i albeste, consolidează, fortifică și înasătoseșingiule.

SEGUIN

3, RUE HUGUERIE, 3 BORDEAUX

CASA FONDATA IN 1807 AGENT GENERAL

Depozit la toate farmaciile, parfumeori și Coasfiori reprezentame pentru România, Serbia și Bulgaria; Agentii Comerciale Franceză din Galati și

ELIXIR SI PUBRA

DE DINTI

preparat

DOCTORUL LEMPART, JUNIOR

se găsește de vĕnzare la d-ni farmaciști W. Thuringer Calea Victoriei 126. Brues Cal. Vic. 26. Drogueria Ovescu 8 Str. Acad. 30, 18 Parfumeria "Stella" vis-a-vis de Palat, 78 Magazinul à la Menager Cal. Vic. vis-a-vis de Bis. Sarindar și la Router Coiffeur Boulevard Casabetia Hotelul Boulevard.

LA ORASUL VIENA

Cal. victoriei Pal. Duc.-Rom.

A LA VILLE DE VIENNE vis-a-vis de Lib. Sococ

Recomandam onorabilele noastre clientele pentru lefținătate și soliditate următoarele noutăți:

Rufarie pentru Doamne și Domni.

Fete de masa, servete și prosoape de pânza.

Olanda veritab. de Belgia și Rumburg.

Marlapolam frantzuzesc de toate calitățile și lălmile.

Batiste de olanda și de lino albe și colorate.

Ciorapi de Dame și Domni de Fil d'Ecosse, de Lumbac, de lina și de mătăse.

Flanelle, camasi și ismene de lana după sistemul profesorului Dr. G. Jaeger.

Gulere și manșete de olanda ultimă fașon.

Mare asortiment de cravate ultime fașon.

Corsete frantzuzesti cu lălmile și veritabile.

Trousouri complecte pentru Adantat.

Layette și Trousou pentru copii.

Trousouri pentru pensionate, otelari și restauranți.

Avem onoare a informa pe clientela noastră ca a apărut **CATALOGU NOSTRU** care va fi TRIMIS ORI-CUI VA FACE CERERE.

LA ORASUL VIENA

CALEA VICTORIEI, PALATUL «DACIA-ROMANIA»

vis-à-vis de librăria Sococ